

GENEALOGISCH FAMILIEBLAD VAN DE FAMILIE STICHTING PORS

De stichting stelt zich ten doel te komen tot een zinvolle benadering van het voorgeslacht Pors en daardoor dieper door te dringen in leven en streven van de voorouders van die naam, zodat een inzicht kan worden verkregen van hun levenswijzen, hun godsdienstige opvattingen en hun bezittingen en de sociale, culturele en politieke omstandigheden waaronder zij leefden.

T E N G E L E I D E

L.B.,

Niet alleen nieuwsgierigheid, maar ook een sterk gevoel van verbondenheid met ons voorgeslacht hebben mij ertoe gebracht in de loop van de jaren genealogische aantekeningen te maken. Ik heb deze aantekeningen nu in een logische volgorde gerangschikt, aangevuld en gecontroleerd, met als resultaat de stamreeks welke ik hierbij aan u mag aanbieden.

Het ligt in mijn voornemen binnen afzienbare tijd nog een tweede deeltje samen te stellen met wat meer gedetailleerde gegevens.

Ik hoop met dit geschrift de leden van het geslacht Pors een genoegen te doen. Het was een secuur en moeizaam werkje, maar het heeft me veel voldoening geschenken.

Voor constructieve kritiek houd ik mij graag aanbevolen.

Capelle a/d IJssel, april 1977.

En zo begon het allemaal. De familiestichting Pors bestaat alweer 25 jaar. Er is veel gebeurd in die jaren. Het jubileum was voor de reüniecommissie aanleiding om een bijzondere reünie van te maken. Een verslag van deze reünie, inclusief een aantal foto's, treft u verderop in deze Pors-Post aan. Veel leesplezier!

Voorzitter

Foeko Pors
Eemstein 201
3332 NL Zwijndrecht
telefoon (078) 612 98 79

2e Voorzitter

René Pors
Brahmsstraat 28
2901 HG Capelle aan den IJssel
telefoon (010) 202 10 32
e-mail rene.pors@planet.nl

Penningmeester

Klaas Meijboom
Van Rouwenootstraat 9
6721 TT Bennekom
telefoon (0318) 41 58 93
e-mail mejben@freeler.nl

Secretaris

Cor Pors
Lierdererf 6
7364 BE Lieren
telefoon (055) 506 27 77
e-mail c.pors@zonnet.nl

Algemeen Adjunct

Dirk Pors
Ring 479
3195 XJ Pernis
telefoon (010) 416 96 94

Reüniecommissie

Jan Naujoks (Voorzitter)
Mozartlaan 29
3131 ET Vlaardingen
telefoon (010) 434 79 81

Truus Pors - v/d Lecq
Eemstein 201
3332 NL Zwijndrecht
telefoon (078) 612 98 79

Willem-Johan Pors
Ring 479
3195 XJ Pernis
telefoon (010) 416 96 94

Foto archief

Lenie 't Hart-Pors
Rondweg 58
2922 EW Krimpen aan den IJssel
Telefoon (0180) 51 58 54

"Wij zijn heel blij met de geboorte van onze zoon

Joppe

Hij is geboren op woensdag 10 oktober 2001 om 15.41 uur
Joppe weegt 4280 gram

Michiel en Katrijn Langenveld-Pers
Zeehuislaan 53 2724 EA Zoetermeer
079-3431631
joppelangenveld@planet.nl

Katrijn en Joppe rusten van 12.00 tot 15.00 uur en na 21.00 uur

Op 1 oktober 2001 vierden Gert Pors en
Toos Pors-Vermeer hun 25-jarig
huwelijksfeest. Gert en Toos, respectievelijk
zoon en schoondochter van wijlen onze
secretaris Arie en zijn vrouw Gerda, zijn al
jaren lid van onze stichting.

Van harte gefeliciteerd!!!

Dankbaar en blij zijn wij dat op D.V. 1 oktober 2001 onze ouders, opa en oma

Gert Pors
&
Toos Pors-Vermeer
vijfentwintig jaar zijn getrouwd.

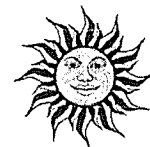
Dat zij nog vele jaren voor elkaar en voor ons gespaard mogen blijven
is onze wens en bede.

Marjken & Rob, Remco, Tessa
Gertjan
Ilse
Selco
Anne

Wilt u hen feliciteren, dan kan dat tijdens de receptie op vrijdag 5 oktober
van 19.30 tot 21.00 uur in gebouw "Maranatha", J. A. Burgersstraat 1, Leerdam.

Vereeniging 27, 4147 ES Asperen.

BAR en BOOS

*Het weer en zijn rampzalige gevolgen voor onze voorouders, door
Drs. Jan Buisman, historisch geograaf en publicist*

Sedert onheuglijke tijden is geen onderwerp zo vaak het gesprek van de dag als het weer en zijn gevolgen. Wij eenentwintigste-eeuwers maken ons daar zelden ernstige zorgen om: winterweer, stormen en blikseminslag leveren vrijwel uitsluitend hinder en schade op. Levensgevaar op wat grotere schaal is alleen te verwachten van een stormvloed. De kans daarop is evenwel klein. De laatste, met (in Nederland) 1835 slachtoffers, is een halve eeuw geleden.

Het weer met al zijn gevolgen is de eeuwen door onze onafscheidelijke metgezel, die vaak meer kapot maakte dan ons lief is. Niet zelden vinden wij hier op verrassende wijze een verklaring voor een ingrijpende gebeurtenis in het leven van onze voorouders, zoals een sterfgeval of een verhuizing. Ofschoon ook in vroegere eeuwen onder natuurrampen het water onbetwist koploper was, beschouwde men iedere extreme weerssituatie als een dodelijke bedreiging. De talloze natuurrampen zag men knarsetandend of gelaten als een onvermijdelijk deel van het dagelijks leven. Terwijl de zeventiende- of achttiende-eeuwse regent in zijn goed verwarmde grachtenhuis naar het ijsvermaak zat te kijken, had de arme lakenwever in zijn bedompte kelderwoning de grootste moeite om zijn kinderen eten te geven en moest hij krom liggen om wat brandstof te kunnen kopen. Hetzelfde gold voor de vissers in de arme en desolate zeedorpen en voor de boeren. Veel huizen aan de kust en op de eilanden waren zo tochtig dat de bewoners niet eens een slingeruurwerk aan de gang konden houden!

Ontelbaar velen vonden als gevolg van barre weersomstandigheden de dood: zij kwamen om het leven bij stormvloeden, vrozen dood bij felle kou of bezweken door ontberingen, reden met de paardenslee (die bij besloten water de trekschuit verving) in een wak, liepen bij dichte mist de gracht in, vergingen met hun koopvaarder, veerschip of vissersbootje in de storm of werden door de bliksem getroffen terwijl zij zich met de zeis op de rug naar huis haastten. De meesten kennen wij niet, maar het waren mensen. Met een naam. En soms slagen wij er zelfs in die naam te ontdekken!

In kannen en kruiken

In de herfst draait alles om de oogst van graan, fruit, wijn, de slacht van het varken, etc. Wekenlang is men aan het inzouten, roken, drogen, confijten en in het zuur zetten. Wie wat bewaart (conserveert) die heeft wat. Op Sint-Maarten, 11 november, moet alles in het vat en in kannen en kruiken zijn. Tekort aan graan is ernstig en stijgende broodprijzen geven altijd onrust onder het volk. Dan steekt de oerangst voor hongersnood de kop op! De oorzaken kunnen velerlei zijn: sluiting van de Sont, maar ook slecht weer of hardnekkige zuidwestelijke winden die de aanvoer uit het Oostzeegebied belemmeren.

Storm en stormvloeden

November is de stormvloedenmaand bij uitstek, maar ook in ander maanden komen stormvloeden voor. Niet alleen komen mensen om in de golven, veel anderen worden wreed van huis en haard verdreven doordat hun land door water en zand is bedorven.

Het behoeft dan ook niet te verbazen dat jaren met stormvloeden en rivieroverstromingen door gevallen van overlijden en verhuizing mijlpalen in onze familiegeschiedenissen zijn. Hoe zeer tragisch de afloop van extreme weersomstandigheden kan zijn, bewijzen de 1200 "dode lijken" die na de stormen van eind 1612 op de Noordhollandse stranden liggen. Het zijn vaak jonge mannen van vergane schepen. Op 8 en 9 maart 1625 wordt het gehele kustgebied getroffen door een ernstige stormvloed, waarbij zelfs het noorden van Rijnland tot aan Leiden blank komt te staan. Aan de kusten van Holland rijst de zee hoger dan bij de verschrikkelijke Allerheiligenvloed van 1570 en dus ook hoger dan in 1953. Wij weten dit dankzij een betrouwbare tijdgenoot te Amsterdam.

Een andere tijdgenoot is Nicolaes van Reygersberch. Deze kleinzoon van de beroemde Zeeuwse kroniekschrijver is raadsheer in de Hoge Raad te Den Haag. Hij schrijft op 11 maart aan Hugo de Groot (te Parijs) dat het water in Middelburg een voet boven het peilmerk van 1570 heeft gestaan. Ook dit gegeven is erg belangrijk voor het onderzoek naar de stijging van het zeeniveau gedurende de laatste eeuwen. De cruciale vraag is hoe een Hagenaar binnen drie dagen zo goed weet wat er in Middelburg is gebeurd. Het kan immers wel een gerucht zijn. Het antwoord komt van genealogische zijde. Nicolaes heeft twee zussen. Maria is getrouwd met Hugo de Groot en Suzanna met de burgemeester van Veere. Nicolaes gaat nogal eens naar Zeeland en logeert dan bij zijn zus. Kort na (of misschien wel tijdens de ramp) is hij op Walcheren (de tuin en de achterkamer van de burgemeesterswoning hebben blank gestaan) en ook bezoekt hij Middelburg slechts één uur gaans van Veere. Hij spreekt dus mogelijk zelfs als ooggetuige en in ieder geval mag hij als een betrouwbare bron worden beschouwd.

Wij kunnen ook wijzen op drie andere stormvloeden kort achter elkaar: op 4/5 november 1675 in Noord-Holland, op 26 januari 1682 in Zeeland en omgeving en op 22/23 november 1686 (bekend als de Sint-Maartensvloed) in Groningen. In totaal verdrinken er rond 2000 mensen. In 1686 komen alleen al te Uithuizermeeden 313 mensen om het leven, onder wie 21 begrafenisgasten. Bij de kerstvloed van 1717 zijn het er in het gehele Noordzeegebied rond 14.000! Van hen verdrinken er in Groningen circa 2276 en in Friesland 105. Een bij veel genealogen bekende stormvloed is die op 4/5 februari 1825. Het is een van vele typische Zuiderzeevloeden. Rond 400 mensen komen om het leven, de meesten in Kampen (48), IJsselmuiden (35), Steenwijkerwold (tenminste 34), Blankenham (28) en Doornspijk (26).

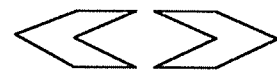
Nog een tragisch ongeval met zeven slachtoffers. Op één dag 24 februari 1837, overlijden in de Dussense polder in het noordwesten van Noord-Brabant (volgens het Provinciaal Dagblad) een moeder en zes kinderen. Raadplegen wij de gegevens over het weer dan blijkt er op 23 en 24 februari 1837 een zware noordwester storm over het land te hebben geraasd. In het Haagse Bos worden 50 zware bomen geveld en voor Scheveningen vergaat een aantal pinken. Een stormvloed veroorzaakt zelfs op verscheidene plaatsen wateroverlast. Het huis van de slachtoffers in de Dussense polder is ongetwijfeld bij deze storm van de dijk geblazen met het bekende noodlottige gevolg.

Een gevoelstemperatuur van -30 tot -40 graden

Het meest gevreesd is het winterseizoen. Magere Hein staat voor de deur en rampen zijn te verwachten. In de Middeleeuwen waren de winters gemiddeld genomen niet al te koud en de zomers vaak warm. Van circa 1430 (Bourgondische tijd) tot circa 1860 evenwel gaan onze voorouders gebukt onder de zogeheten Kleine IJstijd. De warme zomers laten verstek gaan en de winters zijn kouder. Ze beginnen soms al in november en houden aan tot in maart die een wintermaand wordt. Er valt veel sneeuw. Een flinke voorraad hout en turf is onder zulke omstandigheden van levensbelang. In lange, strenge winters stookt men ten einde raad wel het meubilair op. Hoe bar het weer kan zijn, leert een tragisch voorval, dat een tijdgenoot te Hilversum ons meldt: "1771 den 12 januari. Zijn tusschen hier (Hilversum) en Eemnes onder woelsneeuw verkleumt en dood gebleven, een moeder & dogter, deze zijn den 14 alhier gebragt en beschouwen, en vervolgens naar Eemnes gebragt om begraven te worren". Hoe heeft dit kunnen gebeuren? Hadden die twee het niet zien aankomen?

Als wij de weersgesteldheid voor januari 1771 opslaan dan blijkt het volgende: tot en met 7 januari is het zacht weer, al wijzen hagel- en sneeuwbuien op de nadering van de winter. Vanaf 8 januari gaat de temperatuur omlaag en komt het tot lichte vorst, waarbij er overal (wat) sneeuw ligt. De wind waait zwak uit richtingen tussen west en noord. Niets wijst op streng winterweer. 's Avonds de 11e steekt er een harde wind op uit oostnoordoost en wordt het gevoelig kouder. Op zaterdag de 12e is het erg koud met een harde wind uit het oostnoordoosten. Het vriest dan matig tot streng. Moeder en dochter wilden misschien voor de zondag te Eemnes (?) zijn en kennelijk hebben zij na het lichte winterweer van de voorafgaande dagen het risico onderschat. De combinatie van een gevoelstemperatuur van min 30 tot min 40 graden (een gevolg van de harde wind) en de verblindende stuifsnieuw is hen fataal geworden.

Kruiend ijs en dijkdoorbraken

Door de extreme kou vriest de Zuiderzee gemiddeld elke tien jaar dicht en dat is bijzonder want onze oude binnenzee is woelig, zilt en onderhevig aan eb en vloed. Dan rijdt men er met zwaar beladen vrachtsleden overheen. Toch zou het onjuist zijn de Kleine IJstijd af te schilderen als een aanhoudende koudegolf van ruim vier eeuwen; er zijn veel ups en downs. Het laatste decennium van zowel de zestiende als de zeventiende eeuw is bar en boos, maar het midden van de Gouden Eeuw is niet zo koud als de vele wintergezichten in onze musea suggereren. Winterweer met veel ijs en sneeuw heeft vaak een gevaarlijke nasleep, waar de bewoners van de dorpen en steden in het rivierengebied over kunnen meepraten. Tot diep in de negentiende eeuw beleven zij slapeloze nachten als het ijs gaat kruien of als de dijk onder de enorme druk van het water dreigt te bezwijken. Machteloos moeten zij toezien hoe de dijken doorbreken en het water de ene boerderij na de andere opslokt en doet instorten. De Alblasserwaard is in de zeven eeuwen na circa 1280 zo'n 41 keer geheel of gedeeltelijk onder water geraakt. (7 overstromingen staan niet geheel vast, maar het vaak genoemde aantal van 33 is zeker te laag). In het Doopboek van de Nederduitsch Gereformeerde Gemeente van Vorden lezen wij: "Den selfsten dito (13 februari 1635, oude stijl) heeft Herman op de Vriendenborch in Baeck door 't hoghe water nae Vorden gevlucht sijnde zijn dochter laeten doepen en genaemt Mariken". Op 20 februari 1635 (oude stijl) wordt evens te Vorden gekoopt: Truijtijen, dochter van Derck op 't Hekeler in Leesten.

Kennelijk is de zogenaamde Baakse Overlaat bij Zutphen in werking getreden, wat niet ongewoon is. Dankzij andere gegevens kunnen wij dit geval in een ruimer kader plaatsen. De overstromingen van 1635 zijn wel erg uitgebreid. Zo staan onder meer de Polder van Mastenbroek en Maaskant blank. Het is hoofdzakelijk een gevolg van het strenge winterweer met abnormaal veel sneeuw in het begin van februari. De dood van zes mannen en twee vrouwen te Maren aan de Maas bij het redden van vee met behulp van een aak (februari 1757) mag raadselachtig lijken, maar is dat niet als wij de omstandigheden kennen. Het strenge winterweer (1756/57) heeft tot ware ijsgang en de vorming van ijsdammen in de grote rivieren geleid. Nadat de dijken op verschillende plaatsen zijn bezweken, komen vele gebieden blank te staan. Dat is onder meer het geval bij Nijmegen, in het Land van Maas en Waal, in de Bommelerwaard en in het noorden van Brabant.

Stadsbranden en pesthuwelijken

Zelfs het zomerseizoen heeft zijn schaduwzijden. Iedere dag kijken zowel de boer als stedeling met één oog naar de hemel en met het andere naar de akker of de tuin (hof). Is het niet te nat, niet te droog? Hoe wordt de oogst dit jaar? Boeren lopen niet slechts het risico dor de bliksem te worden getroffen, velen bezwijken bij hitte aan een zonnesteek of hartaanval doordat ze te weinig kunnen drinken. Nooit ziet men een boer aan de oogst zonder strohoed of ander hoofddeksel.

En dan de stadsbranden! Tussen de tiende en de zeventiende eeuw krijgen vrijwel alle steden daar enkele keren mee te maken. Men rekent ze tot de verschrikkelijkste rampen die een mens kunnen treffen. Ofschoon de oorzaak vaak bij de smid of de bakker ligt, speelt in ongeveer de helft van de gevallen de droogte (meestal in de lente of zomer) een grote rol. Bij de noodlottige brand van Harderwijk op 31 juli 1505 komen tussen de 500 en 1500 mensen om het leven. In diezelfde warme, droge zomer gaan ook Hindeloopen (8 mei), Gorinchem (7 augustus), Zaltbommel (27 augustus) en Tiel (30 augustus) grotendeels in vlammen op. Deze voorbeelden zijn met tientallen uit te breiden! Dank zij de vervanging van houten door stenen huizen en het gebruik van "harde" daken doven de stadsbranden in de zeventiende eeuw uit, de laatste woedt te Roermond op 31 mei 1665 (na een droge lente). De dorpsbranden weten tot in de twintigste eeuw van geen wijken.

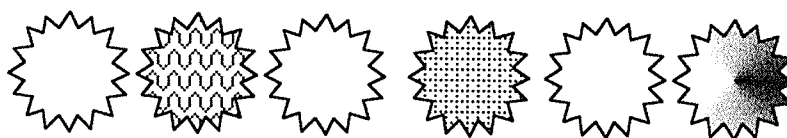
Zomerweer is ook gevreesd om het oplaaien van builenpest, dysenterie en tal van andere ziekten. In de warme zomers van 1635 en 1636 wordt West-Europa getroffen door de ergste pestepidemie na de Middeleeuwen. Duizenden mensen sterven, soms twee, drie of meer leden van één gezin. Na een pestjaar volgen er "pesthuwelijken": de weduwen en weduwnaars vinden elkaar. De notarissen beleven gouden tijden omdat zoveel mensen hun testament laten maken.

Genealogie en historische meteo-data

Veel verenigingen op historisch, heemkundig en genealogisch gebied besteden aandacht aan weer, wind en water in het verleden. Op dit terrein kan men zich nog ontdekkingsreiziger voelen in een nauwelijks ontgonnen gebied. Het is boeiend om via de gegevens over het weer en wat daarmee samenhangt te proberen het dagelijks leven van onze voorouders beter te begrijpen. Daarbij gaat het niet alleen om rampen, maar ook om de stand van het gewas en van het vee, de oogst, schaarste en duurte,

Wie een jaarboek van 500 tot 1000 bladzijden onder ogen heeft, wordt door de overvloed aan namen en details zelf tijdgenoot. Ik denk hier aan de Hollandse Mercurius (1650 tot 1690), de Europese Mercurius (1691 tot 1756), de Nederlantsche Mercurius (1756 tot 1807), etc. Een aardig voorbeeld hoe genealogische gegevens en historische meteo-data elkaar kunnen aanvullen en verhelderen is er een, dat berust op het misverstand rond "De barre winter van negentig". Iemand, geboren op 3 januari 1890, vertelt aan zijn kinderen en kleinkinderen met een zekere trots dat hij midden in die strenge winter geboren is. Het verhaal wordt van generatie op generatie overgeleverd. Maar klopt het ook? Met behulp van de gegevens over het weer kan dat in een handomdraai worden geverifieerd: het klopt niet! De befaamde winter ontleende zijn naam aan de extreem koude december 1890, maar was in feite de winter van 1890/91. De verteller kon dus in de barre winter van negentig al zijn eerste verjaardag vieren.

(Dit artikel is overgenomen uit "Genealogie" Kwartaalblad van het Centraal Bureau voor Genealogie)

€€€

LET OP: INDIEN U DE CONTRIBUTIE NOG MOET VOLDOEN,
 MAAK DAN EEN BEDRAG OVER VAN €15,- PER LID.

WANNEER U IN TERMIJNEN BETAALD, OF HET BEDRAG OF DE TERMIJNEN AUTOMATISCH LAAT AFSCHRIJVEN, HOUD U DAN DE VOLGENDE BEDRAGEN AAN OF INSTRUEER UW BANK.

1x per 12 maanden	€15,-
1x per 6 maanden	€7,50
1x per kwartaal	€3,75
1x per maand	€1,25

De kleine stijging van de contributie is helaas het gevolg van o.a. stijgende druk-, porto- en redactionele kosten.

Uit de oude doos

FOTO 1

Pieter Pors.

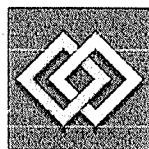
FOTO 2

Op foto 1 staat Pieter Pors, geboren op 21 september 1898 te Portugaal. Hij was een zoon van Pieter Pors en Lena van der Stel.

Van foto 2 weet ik niet zeker of dit ook de hierboven genoemde Pieter Pors (21-9-1898) is. Wie kan mij helpen.

Lenie 't Hart
(fotoarchief)

(Ik denk dat onze voorzitter wel enige informatie kan verschaffen. Ziet u maar verderop in deze Pors-Post. De redactie)

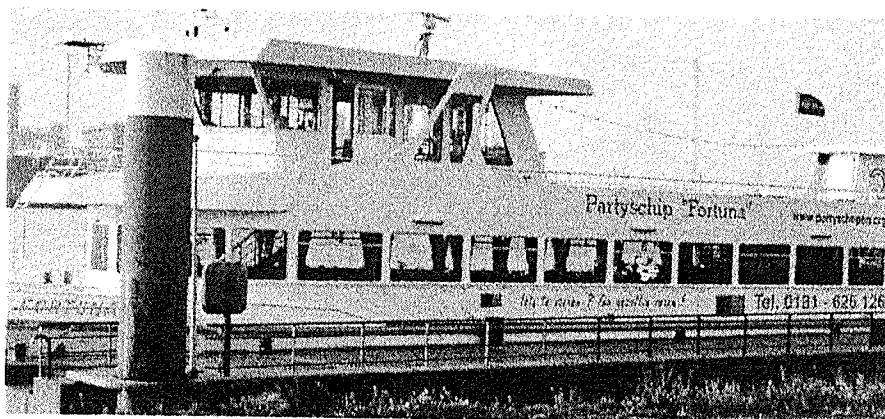
Reünie 2001

Met veel genoegen kijken we terug op onze 25e reünie. Meer dan honderd deelnemers stapten van de Maasboulevard in Vlaardingen, zaterdag 29 september 2001, aan boord van het fraaie partyschip "Fortuna". "Geluk" betekent dat, en een gelukkige dag werd het.

Ondanks de wat dreigende weersvoorspelling een mooie dag, droog tot in de late namiddag. Steeds opnieuw een plezier om elkaar als familie en stichtingsvrienden op zo'n Porsenreünie te ontmoeten. Het begin van de vaartocht voerde ons langs Schiedam, naar een aanlegsteiger op het Rotterdamse Charloisse hoofd. Daar werd aangelegd en daar wachtte ook een verlengde RET-bus, die ons comfortabel naar de historische oude kerk bracht, voor de 5-jaarlijkse herdenking. Samen zingend en samen luisterend naar onze voorzitter Foeko Pors. We genoten en waren trots tegelijk op de eigen muzikale inbreng van Franck Meyboom op het orgel en Joke Meyboom op de fluit. Als in de oude kerk van Hoogvliet bij een vorige reünie, ook nu weer alle waardering. Solospel van Joke en Franck die extra ook de gekozen liederen begeleidde. Het was ook onze eerste reünie zonder Henk. Hij werd herdacht, samen met alle in het voorbije jaar overleden vrienden. Een goed uur hadden we samen daar in die oude kerk. Terecht waardering voor Foeko, die de herdenking zo had ingevuld en inleidde.

Na afloop en rondkijken om de kerk, bracht de bus ons weer terug naar de klaar

liggende boot, waar een officieel welkomdrankje wachtte. We konden beginnen aan een mooie boottocht rondom het eiland IJsselmonde. We lieten ons verwennen met een lekkere soep vooraf, een prima

dessert als afsluiting en daar tussenin een uitgebreid lunchbuffet, met werkelijk alles erop en eraan. Varenderwijs deden Cor Pors als secretaris en Klaas Meyboom als penningmeester verslag van het afgelopen stichtingsjaar. Foeko en Truus huldigden onze trouwe fotograaf, Pieter 't Hart. Ook werden traditiegetrouw de oudst aanwezige vrouwelijke Pors en de oudst aanwezige mannelijke Pors gehuldigd. En er waren ook de wel verdiende bloemen voor Joke en Franck.

Bekwaam geleid door René, met assistentie van een aantal jonge deelnemers, werd ook de middag verloting als altijd gehouden. Mooie prijzen door u meegebracht werden gewonnen, naast de extra aardige prijzen waar René en Caroline voor op pad zijn geweest. Waar we 's morgens waren begonnen, eindigde ook de reünie, aan de Maasboulevard in Vlaardingen. Handschuddend en overladen met goede wensen gingen we huiswaarts. Voor een aantal een flinke reis! De 25e reünie van de Porsen was voorbij, een heel aardige reünie. De combinatie van herdenking in Charlois en de boottocht van een goede keus.

Snel komen de feestdagen er weer aan in de komende decembermaand. Het nodige Porsen-contact zal voor een deel komen via de Pors-Post. Uw reüniecommissie zal in het voorjaar de voorbereiding oppakken van de reünie in DV 2002. Voor nu wenst de reüniecommissie u goede feestdagen en straks een goede jaarwisseling. Een hartelijke groet, mede namens Dirk, Truus, Johan en René, uw reünievoorzitter,

Jan Naujoks

Aan boord van de "Fortuna"
werd er gezellig gekletst.

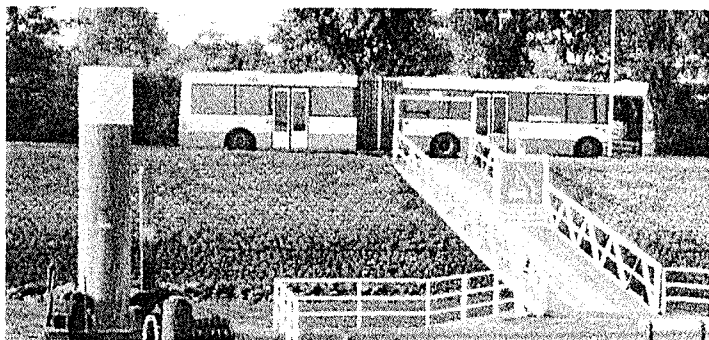

Een nabeschouwing van de kerkelijke herdenking,..... of is het misschien een voorbespreking van de herdenking in 2006?

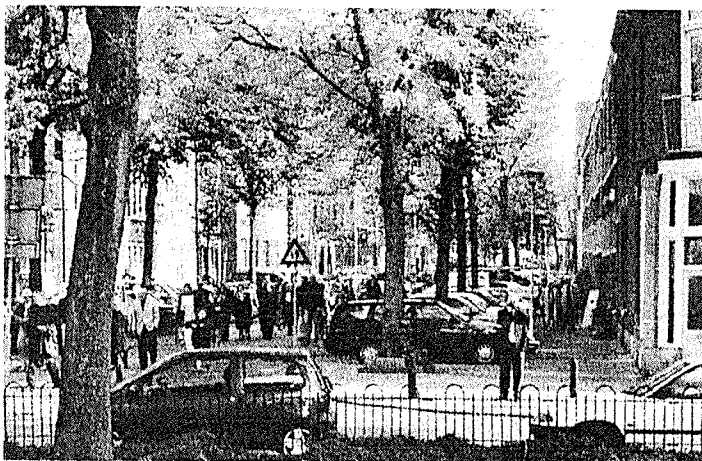
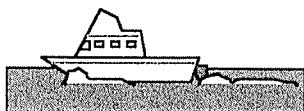

25 jaar Familiestichting Pors !!

Willem-Johan had voor het vervoer van de boot naar de kerk, en vice versa, gezorgd! Iedereen paste erin.

Charlois was voor één dag weer echt Porsen-gebied. En zo hoort het!!

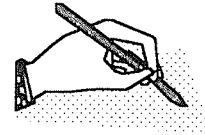
Trots tuurde de Porsen naar het familiewapen dat al eeuwen op de toren van De Oude Kerk van Charlois prijkt.

Voor de inwendige mens (op de foto Carl Meijboom) werd goed gezorgd.

Traditiegetrouw werden de oudste Porsen in het zonnetje gezet.

Jaarrede Familiestichting Pors
29 september 2001, 25e reünie.

“Zijn getrouwheid is van geslacht tot geslacht”

Lieve mensen, mensen die zich direct of indirect verbonden voelen met het geslacht Pors,

Vandaag valt het mij toe - u als voorzitter van onze familiestichting - toe te mogen spreken op onze 25e reünie. Het ware ons allen een lief ding waard geweest, als nu niet ik maar ons aller Henk hier had gestaan. Hij is ons helaas ontvallen en wij proberen nu in zijn geest verder te gaan. Hij zou niet anders gewild hebben, sterker: hij heeft zijn zoon René nog gezegd, dat wij samen door moesten gaan met dit werk. Voor een groot deel Henks werk, werk wat hij met zoveel liefde, enthousiasme, plezier en overgave deed.

Daarom, ondanks zijn verscheiden, toch de 25e reünie, die wij met dankbaarheid vieren en gedenken. Op de gedenkpenning staat - rond het familiewapen - de tekst: “Zijn getrouwheid is van geslacht tot geslacht”. Die tekst klinkt als een soort belijdenis en dat is het ook. Onderzoek van ons geslacht heeft ons geleerd, dat de Porsen altijd met de doorsnee Hollanders meeliepen, zij onderscheidden zich niet. Het geslacht Pors was en is een afspiegeling van de doorsnee bewoners van de Nederlanden. En dat was een godvruchtig en godsdienstig volkje. Het dagelijks leven werd er door gekenmerkt.

Als wij terugblikken in de vaderlandse geschiedenis - zo tot ongeveer 1500 - dan blikken wij ook in de Porsen geschiedenis terug. En dan zien wij een agrarisch volk: men vond veelal zijn bestaan in de landbouw en veeteelt. In ons wapen is er dan ook niet voor niets een drietal schapen afgebeeld. (Helaas blijken er geen Porsen voor te komen in ons geslacht, die hun schapjes al zeer tijdig op het droge hadden en dat lijkt zo tot op de huidige dag).

Hoewel wij als familiestichting beslist geen godsdienstige club zijn of willen zijn, is het echter wel zo, dat door de eeuwen heen - zo tot ongeveer half de vorige eeuw - de Porsen voornamelijk Protestant waren en dan ook nog kerks. Ook daarin onderscheiden zij zich niet van de gemiddelde Hollander.

Maar toch: als wij uitgaan van de kerkhervorming, die in 1517 inzette met Luther, dan zijn de latere protestantse Porsen toch wel afkomstig uit de moederkerk van Rome. Echter ging men vrijwel allemaal mee met de hervorming. Ook in de 21e eeuw kun je stellen, dat de familie Pors een gemiddelde familie is.

Ook onder Porsen komen in de afzonderlijke families situaties voor, die niet zo makkelijk liggen: enerzijds kerkverlating, echtscheiding, ontwrichting e.d. Maar positief ook een ontwikkeling in sociaal opzicht: er komen Porsen voor in alle lagen der bevolking, mensen met verantwoordelijke functies, mensen, die werkzaamheden verrichten op alle niveaus, zieke mensen, gezonde mensen, beter gesitueerden en minder welgestelden.

Zo boerde men, de eeuwen door, voort; er waren grote gezinnen: 8 tot 10 à 12 kinderen waren geen uitzondering in de vroegere tijd, terwijl de kindersterfte aanzienlijk was. In vrome gelatenheid aanvaardde men die situatie. En als er een Pietje of Leentje gestorven was, gaf men nogal eens een volgende kind dezelfde naam. In de Pors-Post van de afgelopen jaren vindt u daarvan meerdere voorbeelden.

Door de bril van 2001 bekeken, zo'n 500 jaar later, heersten er toentertijd vreselijke toestanden: van gezondheidszorg was nauwelijks sprake, de god van de economie van 2001 bestond nog niet, terwijl het met de huisvesting belabberd gesteld was - om maar een paar dingen te noemen. Er werden wel enorme kerkgebouwen gebouwd. Met veel liefde, veel geduld en veel offers verrezen indrukwekkende godshuizen. Dominees werden overal voor ingezet: voor vermaning toch in de rechte leer te blijven (wat men daar dan ook onder verstond), hij werd belast met huwelijk, doop en begrafenis. Maar ook werd de dominee opgetrommeld als er een doodstraf moest worden voltrokken. Voor de beul zijn afgrijpselijke werk moest verrichten, bijvoorbeeld onthoofding, moest de geestelijke nog "even" een gebed "doen", bij en met het slachtoffer.

U hebt allemaal wel gehoord van het boek van Geert Mak: "De eeuw van mijn vader". Een prachtig boek, waarin en waardoor wij inzicht krijgen in maatschappelijke en godsdienstige ontwikkelingen in de 20e eeuw. Maar juist ook in verband met ons voorgelacht en hun manier van leven in voorgaande eeuwen, vestig ik ook uw aandacht op een eerder boek van Geert Mak: "Ooggetuigen van de vaderlandse geschiedenis". Hoewel hij in dat boek met grote stappen door de geschiedenis gaat - zonder opzettelijk geschiedenis te schrijven - krijg je toch een heel goed beeld van het leven - in al zijn uitersten - van de achter ons liggende eeuwen. Al geeft de schrijver eigenlijk alleen maar fragmenten en incidenten weer. Wat een ellende, wat een armoede en wat een verschrikkingen onderging men. Maar ook maak je de ontwikkelingen mee, voel je, hoe men zich vaak aan God vastklampt - en anderzijds ook, hoe men God voor hun karretje wil spannen. Ook het geslacht Pors maakt voluit en volop, deel uit van die bevolking.

Men wist eenvoudig niet beter.

En als u de Pors-Post van de afgelopen 25 jaar er nog eens op na slaat, vindt u daarvan ook enkele verhalen, ijverig opgespoord door met name Henk.

Wat anderzijds ook treft, is de toon van dankbaarheid en volhouden. In een totaal onvergelykbare samenleving van toen en nu, is er toch altijd weer de al of niet duidelijke verbondenheid met de Eeuwige, met Eeuwig Getrouw, zoals God ook wel genoemd wordt. En dan zijn wij ook weer terug bij de spreuk op de gedenkpenning: "Want zijn getrouwheid is van geslacht tot geslacht".

Zijn trouw. Dat betekent: Gods trouw.

Wetenschappelijk gaat ons geslacht terug tot circa 1520, als wij in Dordrecht tegenkomen Lenaert Pors. Hoewel de geslachtsnaam Pors zowel eerder, als ook in andere landen voorkomt, is niet wetenschappelijk aan te tonen, dat daar ook verbanden liggen met ons geslacht. Dat laten wij dan ook maar terzijde. Belangrijker is die trouw, die van geslacht op geslacht wordt doorgegeven.

Maar wij leven niet meer in 1500-zoveel, wij leven na 1750. Dat betekent dat wij inmiddels na de Verlichting, een geweldige ontwikkeling hebben doorgemaakt. Van een collectieve groep, zijn wij tot individuele mensen geworden. Wij hebben zelfstandig leren leven en denken. Een algehele maatschappelijke ontwikkeling - langzaam begonnen overal in Europa - sloeg Nederland niet over. Het onderwijs vond algemene ingang, steeds meer wetenschappelijke ontdekkingen en ontwikkelingen vonden plaats, men drong door tot de oudheid enerzijds, en anderzijds rukte de vooruitgang op.

Het agrarische tijdperk werd verdrongen door de industriële revolutie, welke de laatste tijd weer ingehaald werd door de informatietechnologie. Onder andere in Israël gaf de bodem geweldige schatten prijs, welke ook nieuw licht wierpen op de bijbel en de bijbelse omstandigheden. Het vervoer, nationaal en internationaal, nam ongekende vormen aan. De wereld wordt relatief steeds kleiner, om van het heelal maar te zwijgen.

Ook in het huishouden en in de huishoudapparatuur vond een geweldige ontwikkeling plaatst. Kortom, wij zijn inmiddels in een heel boeiende tijd aangeland, een tijd ook met eigen gevaren en verschrikkingen. Ik denk hierbij aan atomaire wapens, gevaren voor het milieu, gebruik van drugs en dergelijke, terwijl natuurlijk 11 september 2001 in ons geheugen gegrift staat.

En temidden van deze tijd, midden in de wereld, waarin ook het geslacht Pors mondiaal is uitgewaaid, bestaat er al 25 jaar een familie-club, die zich bekommert om zijn huisgenoten. Door alles heen, gelovig of minder gelovig, willen zij trouw zijn aan elkaar - zoals God door de eeuwen heen trouw was aan het geslacht Pors. Mensen van 2001 zeggen veel zaken wellicht wat anders, wat aan de tijd aangepast - wij leven nu eenmaal in een post modern tijdperk. Maar wij willen de ons overgeleverde normen en waarden, aangepast aan onze tijd, niet overboord gooien. Integendeel, wij proberen in alle bescheidenheid en eenvoud, iets waar te maken van de oude waarheid: vanuit de trouw van de Eeuwige, trouw aan elkaar. Dat betekent: omzien naar elkaar, elkaar niet loslaten, er voor elkaar zijn. Veel woorden zijn niet nodig, maar het vastpakken van een hand, of een arm om een schouder slaan. Zo krijgt het leven zin, zo geven wij Gods trouw ook door aan volgende geslachten. De Nederlandse theoloog Dr. Houtepen maakte eens voor de Wereldraad van Kerken een bewerking van de Tien Woorden. Het vijfde gebod licht ik hieruit, in het kader van ons familiegebeuren: "De ene generatie dient zorg te dragen voor de andere, want allen zijn kinderen Gods".

Moge de getrouwheid van de Eeuwige ons inspireren en mogelijkheden geven om verder te gaan op de ingeslagen weg, van geslacht tot geslacht.

Dank u.

Heeft u kopij voor de Pors-Post?
Stuur dit dan naar onze secretaris in
Lieren of naar de redactie in
Capelle aan den IJssel

De (e-mail) adressen treft u aan in de
kolofon op pagina 2447

Slechts met uw hulp en inzet blijft een
inhoudelijk aantrekkelijke Pors-Post
gewaarborgd

Pieter Pors en zoon Foeko

Hierbij een foto van onze voorzitter Foeko, genomen omstreeks 1941 in de Engelenburgstraat in Den Haag. Foeko had even de nieuwe fiets van zijn vader (Pieter Pors, geboren 21 september 1898 en overleden maart 1979 te Den Haag) "geleend".

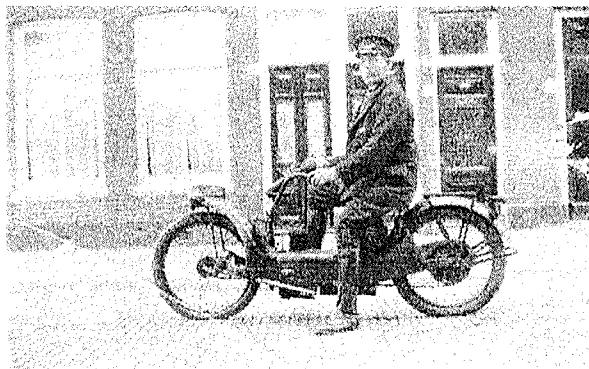
Omdat de fiets nog te hoog was voor de aankomend voorzitter, reed hij z.g. "tussenpootje". De oudere Porsen onder ons zullen zeker dat verschijnsel nog wel kennen.

Foeko met Pors vader

Bijgaand een foto van Pieter Pors, de vader van Foeko.

Hij was op dat moment de gelukkige bezitter van een motorrijwiel (of was het een "auto" van de zaak?). In ieder geval was hij één der eersten die een rijbewijs behaalden. Hij slaagde o.a. ook voor het examen "chauffeur brandweerauto". Daar bij werd rond 1920 examen gedaan op een kolossale brandweerauto met massieve banden.

Uiteindelijk werd Piet chauffeur bij de toenmalige Koninklijke Banket- en chocoladefabriek J.A.Krul te Den Haag. Deze onderneming, hofleverancier, was gevestigd aan het Noordeinde, vlakbij het paleis. De garage voor de auto's van het bedrijf was gelegen naast de paleistuin.

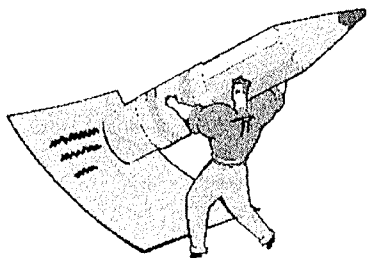
In de ruim vijftig jaar dat Piet daar werkte ontmoette hij meermalen informeel leden van het Koninklijk Huis.

Lees op de volgende pagina meer over een Koninklijk gebakje

Hierbij nog een foto waar Piet (1898-1979) op staat, schuin achter Prins Bernhard. Prinses Irene, petekind van de koopvaardij, kreeg van die koopvaardij een reusachtige taart aangeboden ter gelegenheid van haar verjaardag. Aangezien Piet verantwoordelijk was voor het vervoer van dit "gebakje", was hij van Den Haag tot Soestdijk betrokken bij het transport.

HEEFT U OOK LEUKE EN/OF INTERESSANTE KOPIJ
VOOR UW FAMILIEBLAD?

LAAT HET ONS WETEN OF STUUR HET SNEL OP
ZODAT HET IN DE VOLGENDE PORS-POST
GEPLAATST KAN WORDEN!

Ondernemende Porsen zijn er door de eeuwen heen altijd geweest. Dat dit gegeven de komende decennia gewaarborgd blijft, blijkt uit de volgende brief:

Ede, 6 september 2001

Betreft: Officiële start communicatiebureau Pors & de Ridder

Beste familie en vrienden,

Laat ik maar meteen met de deur in huis vallen. Communicatiebureau Pors & de Ridder is officieel van start gegaan! U, als naaste familie en vrienden, heeft er het meeste recht op om dit te weten.

De laatste maanden hebben wij, Simon de Ridder en Peter Pors, niet stilgezeten. We zijn in de vakantie druk bezig geweest om "Pors & de Ridder" op te zetten. En dit was nodig. De eerste opdrachten kwamen al binnen. En omdat wij professioneel en betrouwbaar willen zijn, besloten we het bedrijf officieel en doordacht op te zetten. Er moest onderling veel geregeld worden. Hoe verdelen we de taken en welke producten gaan we aanbieden? Allemaal redenen die hebben geleid tot dit resultaat.

Wie is Simon de Ridder? Hij is één van mijn studiegenoten, ook student communicatie aan de Christelijke Hogeschool Ede. Beiden liepen we al een tijdje rond met het idee om voor ons zelf te gaan beginnen. Met de theorie van de synergie in mijn achterhoofd, ben ik ervan overtuigd dat ik in hem een waardevolle vennoot heb gevonden, niet alleen omdat we zakelijk, maar zeker ook privé goed met elkaar kunnen opschieten.

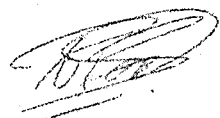
De hoofdmotivatie van de start is, dat wij graag datgene wat wij leren tijdens de colleges nu al in praktijk willen brengen. Hiermee hopen we een stuk ervaring op te bouwen, zowel in bedrijfsmatig als in producttechnisch opzicht. Wij geloven dat wij nu al voldoende kennis hebben om een kwalitatief goed product af te leveren. De kennis uit de collegebanken wordt, zeggend, dezelfde dag toegepast in de praktijk.

Wat is een communicatiebureau? Zij verzorgt voor organisaties en instellingen, zowel profit als non-profit, het advies en desgewenst de productie van de communicatiemiddelen. Pors & de Ridder neemt in principe zowel advies als uitvoering voor haar rekening. We zijn echter gespecialiseerd in de digitale media. Men kan denken aan diensten en producten als: communicatieadviezen, internetstrategieën, webdesign en onderhoud, teksten en DTP/grafische vormgeving. Het gaat in deze branche steeds meer om emotie en gevoel. Juist daar spelen wij met onze bedrijfsfilosofie, affectieve communicatie, op in. Affectief betekent immers 'geladen met gevoel'. Het gevoel dat bijvoorbeeld een bedrijf wil overbrengen aan de consument.

Ik hoop dat ik u via deze brief voor een groot deel duidelijk heb kunnen maken wie we zijn en wat we doen. Wanneer u meer wilt weten, kunt u mij natuurlijk altijd bellen. Als u een internet-aansluiting heeft: Kijk eens op www.porsderidder.nl

Wij bieden uiteraard geheel vrijblijvend offertes aan, dus als u mensen tegenkomt die van onze diensten gebruik willen maken, verwijst u hen gerust naar ons door!

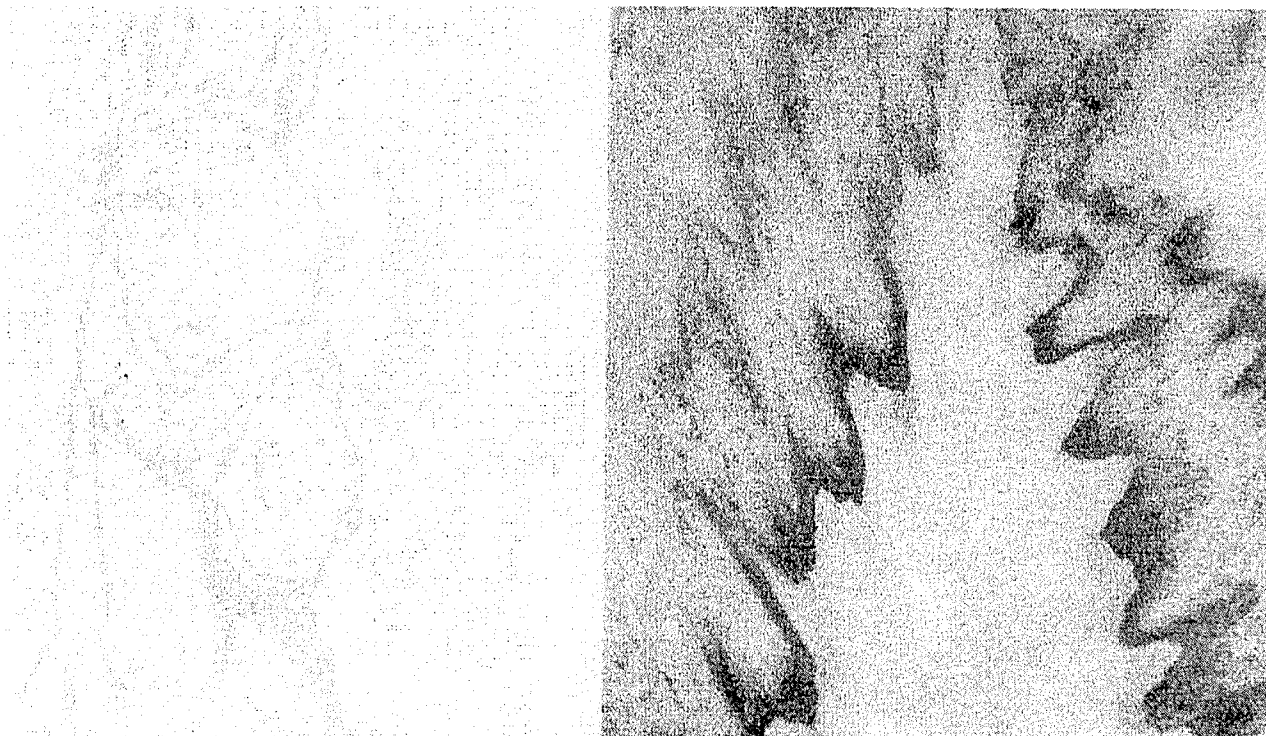
Met vriendelijke groeten,

Peter Pors
Pors & de Ridder

KERSTGROET VAN ONZE AUSTRALISCHE PORSEN

Merry Christmas
and a very Happy
New Year

Beste Pors-Stichting Familie,
Met deze willen wij, Riet Sommer-Pors en mijzelf
de beste wensen overbrengen voor prachtige
Kerstdagen en een heel voorspoedig Nieuw Jaar.
Heel hartelijke Groeten en Goede Gezondheid van
Theo en Riet Sommer. Australia.